

Overweging van de 5de zondag van de 40-dagentijd door Mirjam Verstraelen

Het overkoepelende thema in deze veertigdagentijd is *'Je bent geliefd'*. Ik moest meteen denken aan een serie op Netflix die ik nog niet zo lang geleden bekeek. *'Tutto chiede Salvezza'* is de titel van de serie, wat betekent *iedereen vraagt om redding*. Het verhaal speelt zich af in een psychiatrische kliniek in Italië. Een jongeman vindt daar - binnen die muren - meer menselijkheid, meer verbondenheid met andere cliënten dan buiten die kleine wereld. Hij beseft: "Waanzin zit in ieder; maar het zijn de mensen en hun verwachtingen daarbuiten die maken dat ik anders ben." Dit wordt treffend samengevat in een dichtregel van de 19de eeuwse Franse dichter Arthur Rimbaud: *'Je est un autre'*: *'Ik is een ander*. Dat is volgens mij maar al te waar. Want hoe vaak vormen wij onszelf een beeld van een ander zonder de ander goed te kennen? Hoe vaak hebben we onze mening al klaar. Kunnen we onbevangen, zonder oordeel, een ander liefhebben? Dat is wat Jezus van ons vraagt, waartoe Hij ons uitnodigt: heb elkaar lief, wees saamhorig en verbonden. Hij is het ware leven en schenkt het aan wie in Hem gelooft.

In de evangelielezing van Johannes horen we hoe Jezus verdriet heeft om de dood van zijn vriend Lazarus. Even daarvoor heeft Jezus aan Marta verteld: *'Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven.'* Marta gelooft dat Jezus de Messias is. Maar zowel Marta en Maria als sommige Joden twijfelen aan Hem en zeggen: 'Kon U dan niet ervoor zorgen dat deze man niet stierf?' En daarmee lijken ze Jezus te verwijten dat Hij te laat gekomen is. Jezus raakt geïrriteerd over het onbegrip en gebrek aan vertrouwen. Hij wil, omwille van het volk, een bewijs geven dat God Hem gezonden heeft als Messias. Met de opwekking van Lazarus uit de dood wil Jezus zeggen dat Hij precies op tijd komt. De dood heeft niet het laatste woord. Geloof!!

Sommige vertalingen uit het Latijn geven het woord 'in toorn ontstoken' anders weer, nl. dat Jezus 'ontroerd' is. En dat past ook: naarmate Zijn eigen dood dichterbij komt, raakt Jezus meer ontroerd. Lazarus' opwekking uit de dood is duidelijk een parallel en vooruitwijzing naar Jezus' dood en opstanding uit het graf. Denk maar aan de grot, de steen voor de ingang, de zwachtels die losgaan en het weer tot leven komen.

Die zwachtels doen me denken aan de foto van Eddy van Wessel van een echtpaar uit Bachmoet, dat zwaar gewond is geraakt toen een Russische raket op hun huis viel. Van Wessel heeft met deze foto voor 4de keer de wedstrijd van Stichting De Zilveren Camera gewonnen. Ik heb bij de ingang de foto opgehangen, zodat u die straks kunt bekijken; en voor u thuis komt de foto in beeld. Het gezicht en de handen van de man en vrouw zijn helemaal in verband gewikkeld. Uit hun houding spreekt liefde. Het is alsof ze willen zeggen: *'Wij hebben de dood in de ogen gekeken en zijn uit de diepte opgestaan. Wij leven nog.'*

In ons leven kunnen we op een dood spoor zitten, geestelijk dood zijn, of leven in doodsangst. Voor al die mensen die zonder uitzicht zijn of vastzitten komt Jezus als redding en Hij komt niet te laat, maar precies wanneer dat de bedoeling is, ook al zien we dat niet altijd. Hij is de Messias, de Zoon van God, en de dragende kracht van het leven met God.

Hij bemoedigt ons: 'Neem je kruis op, geef niet op. Je bent niet alleen: God geeft je kracht.' Hij schept ons opnieuw, brengt ons tot leven: Kom uit je graf, van dood naar leven. Daar waar wij uit de dood opgewekt worden en weer vaste grond onder de voeten krijgen, is het God zelf die door mensen heen, ons wil bereiken en ons nabij wil zijn. Mogen we liefde ontvangen en geven. Mogen we ons verplaatsen in een ander, onze grens verleggen, en een onzeker pad van nieuw leven op gaan.

AMEN